

Τόμος Β'.
ΑΡΙΘΜ. 40.

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἐξάμηνος μόνον
καὶ προπληρωτὰ: Πανταχοῦ φράγκ. γρ. 10 ἢ μάρκ. 8.

ΕΤΟΣ Β'.

τῇ 15/27. Αὐγούστου 1886.

Ο ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΒΙΓΚΙΟΣ.

Ὁ Λεονάρδος Βίγκιος, ὁ πρὸ τοῦ Ῥαφαήλ μέγιστος τῆς ἀνθρωπότητος ζωγράφος, φαίνεται συνενῶν ἐν ἑαυτῷ ὅλας τὰς ἰδιορρυθμίας τοῦ χαρακτήρος τῆς ἐποχῆς του. Ὑπὸ τῶν συγχρόνων του ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ μάλλον ἀξιοθαύμαστον θαῦμα τοῦ πλήρους θαυμάτων αἰῶνός του. Ὅξυς τὸν χαρακτήρα καὶ εὐκίνητος τὸν νοῦν ἐν τῇ νεανικῇ του ἡλικίᾳ, ἀνὴρ γενόμενος ἐστράπη εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐπιστημῶν, οὕτως ὥστε ἐν τῇ πρεσβυτικῇ του ἡλικίᾳ τὸν βλέπομεν ἐμπροσθέν μας ὡς τὸ ἰδεῶδες πρότυπον σοφοῦ, ὅστις μετὰ παραγωγικῆς δυνάμεως συνήνου ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιστήμην καὶ καλλιτεχνίαν.

Ὁ Βίγκιος δὲν ἦτο μόνον γλύπτης καὶ ζωγράφος, ἀλλὰ καὶ μέγας μαθηματικὸς καὶ ὁ δεξιώτερος μηχανικὸς τῶν χρόνων του. Δὲν ἦτο μόνον ἀρχιτέκτων πρῶτης τάξεως, ἀλλὰ καὶ εὐφάνταστος ποιητὴς καὶ στιχουργός, ἐξ ὑπογείου αὐτοσχεδιάζων τὰς ὑψηλότερας ὑποθέσεις. Ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ αὐτοσχεδίου στιχουργεῖν ὁ Λεονάρδος ὑπ' οὐδενὸς τῶν συμπατριωτῶν του ὑπερηκοντίσθη, οὕτως ὥστε καὶ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ δούκῃ τοῦ Μιλάνου ἡ ἀγαστοτέρα τῶν ἀπολαύσεων ἦτο ν' ἀκούσιν αὐ-

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Β'.

τὸν ἀπαγγέλλοντα τοὺς αὐτοσχεδίους στίχους του καὶ συγχρόνως κρούοντα τὴν περιώνυμον βάρβιτόν του.

Ἐκ τῶν χειρογράφων του μαθηάνομεν, ὅτι τὸ μεγαλοφυὲς τοῦτο ἐγκυκλοπαιδικὸν πνεῦμα πολλὰ εἶχε λύσει τῶν μεγαλειτέρων προβλημάτων καὶ πολλὰς εἶχεν ἐπινοήσει ἐφευρέσεις, αἵτινες, μετὰ πάροδον πολλοῦ χρόνου ἐπαναληφθεῖσαι

ὑπ' ἄλλων, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν θεωριῶν τῶν προηγουμένων χρόνων. Ἐκ τῶν αὐτῶν ἐπίσης χειρογράφων ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ Λεονάρδος Βίγκιος ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὸ ἡλιακὸν ἡμῶν σύστημα εἶπεν ἀκριβῶς τὰ αὐτά, ἃ κατόπιν ἐδίδασκεν ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Κέπλερος, ὁ Καστέλλης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι γενόμενοι ἀστρονόμοι. Τὸ σύστημα τοῦ Κοπερνίκου, τὸ ὁποῖον οὗτος πρῶτην φορὰν ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν κόσμον ἐν ἔτει 1543 ἐν τῷ ἔργῳ του „De orbium celestium revolutionibus“, ἐβδωμήκοντα ἔτη πρότερον τὸ εἶχε φαντασθῇ καὶ πλάσει ὁ νοῦς τοῦ Λεονάρδου, ὅστις παρίσταται ἡμῖν ὡς μεγαλοφυὲς προφήτης καὶ εἰς αὐτὰ τὰ γεωλογικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐξηκριβώθησαν ἐπὶ τὸ εὐκρινέστερον διὰ τῶν ἐσχάτων

31

ΚΑΡΦΟΛΟΣ ΠΙΛΟΤΥ.